



**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 15 juli 2010 (20.7)
(OR. en)**

**11160/10
ADD 1**

**Interinstitutionellt ärende:
2007/0152 (COD)**

**SOC 422
MIGR 61
CODEC 581**

UTKAST TILL RÅDETS MOTIVERING

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen antagen av rådet den [26] juli 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser
= Utkast till rådets motivering

I. INLEDNING

Den 25 juli 2007 lade kommissionen fram det ovannämnda förslaget, som är tänkt att ersätta förordning (EG) nr 859/2003 samt utvidga bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 och dess tillämpningsförordning, rådets förordning (EG) nr 987/2009, till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser.

Förslaget bygger på artikel 63.4 i fördraget (enhällighet och samrådsförfarande). Efter Lissabonfördragets ikraftträdande är nu den rättsliga grunden artikel 79.2 b i EUF-fördraget (kvalificerad majoritet och ordinarie lagstiftningsförfarande).

Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 9 juli 2008 inom ramen för samrådsförfarandet. Med anledning av Lissabonfördragets ikraftträdande antog Europaparlamentet den 5 maj 2010 en resolution¹ där man bekräftade sin ståndpunkt inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén yttrade sig i ärendet den 16 januari 2008.

Kommissionen lade inte fram något formellt ändrat förslag som en uppföljning till parlamentets yttrande vid första behandlingen.

I enlighet med artikel 294.5 (EUF-fördraget) antog rådet sin ståndpunkt vid första behandlingen med kvalificerad majoritet den [26] juli 2010.

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, meddelade Irland i en skrivelse av den 24 oktober 2007 att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

¹ Europaparlamentets resolution av den 5 maj 2010 om konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden.

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

II. SYFTE

Genom rådets förordning (EG) nr 859/2003 utvidgades bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 och dess tillämpningsförordning (EEG) nr 574/72 till att även gälla tredjelandsmedborgare. Dessa förordningar har förenklats och uppdaterats genom förordning (EG) nr 883/2004 respektive förordning (EG) nr 987/2009, som gäller sedan den 1 maj 2010.

Detta förslag till förordning har samma syfte som förordning (EG) nr 859/2003, dvs. att utvidga tillämpningsområdet för gällande gemenskapsbestämmelser om samordning av de sociala trygghetssystemen till att även omfatta tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser.

Det ska garantera att tredjelandsmedborgare omfattas av samma regler för samordning av de sociala trygghetssystemen som gällt för EU-medborgare sedan förordningarna (EG) nr 883/2004 och 987/2009 trädde i kraft. Avsikten är att undvika en oerhört förvirrande dubblering där enskilda personer och nationella myndigheter använder två olika uppsättningar av regler och rättigheter som täcker samordningen av de sociala trygghetssystemen mellan medlemsstaterna.

III. ANALYS AV RÅDETS STÅNDPUNKT VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

Europaparlamentet antog två ändringar av kommissionens förslag för att införa två nya skäl (3a och 6a) i ingressen för att betona betydelsen av likabehandling.

Kommissionen meddelade under debatten i plenarsessionen att den kan godta dessa ändringar.

Även rådet kan godta de båda ändringarna (skälen 4 och 7 i rådets ståndpunkt vid första behandlingen).

Rådet ansåg dessutom det vara nödvändigt att förtydliga skäl 8 i förslaget (skäl 10 i ståndpunkten vid första behandlingen) så att det framgår att tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 på tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser inte påverkar medlemsstaternas rätt att vägra, återkalla eller vägra att förlänga tillstånd till inresa, vistelse eller bosättning samt arbete i den berörda medlemsstaten i enlighet med gemenskapsrätten.

Dessutom specificeras i skäl 13 i rådets ståndpunkt vid första behandlingen att villkoret för att lagligen vistas på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 1 inte påverkar de rättigheter som härrör från tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 till ersättning i form av pensioner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande, på en eller flera medlemsstaters vägnar, för en tredjelandsmedborgare som dessförinnan uppfyllt villkoren enligt förordningen eller för efterlevande till en sådan tredjelandsmedborgare.

Skälen 17, 18 och 19 i rådets ståndpunkt vid första behandlingen rör slutligen Irlands, Förenade kungarikets och Danmarks ställning när det gäller denna förordnings antagande och tillämpning.

Kommissionen har godtagit rådets ståndpunkt vid första behandlingen.

IV. SAMMANFATTNING

Rådet anser att dess ståndpunkt vid första behandlingen om förslaget till förordning om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser är en välavvägd lösning som säkerställer likabehandling och ickediskriminering när det gäller medborgare i tredjeländer som lagligen vistas på Europeiska unionens territorium.

Rådet ser fram emot en konstruktiv diskussion med Europaparlamentet, så att en slutlig överenskommelse kan nås om denna viktiga förordning.
